

En egen brevduva är det säkraste kommunikations-
sättet i det moderna "FRA-Sverige"...

FRA-lagen; Den totalitära borgerligheten

Den 18 juni beslutade Sveriges riksdag att anta den ryktbara FRA-lagen, som ger myndigheten - försvarets radioanstalt - oinskränkta möjligheter att kontrollera samtliga elektroniskt burna kommunikationer till och från personer bosatta i Sverige.

Detta kompletterar möjligheten till telefonavlysning och kontroll av postbefordrade meddelanden.

Alltså är kontrollmöjligheterna så gott som totala.

142 ledamöter röstade för och 138 röstade emot. Borgerligheten hade bråttom att expediera det tilltänkta trumfkortet och den första allvarliga spiken i den svenska frihetens kista.

Försvarsutskottet fick några futtiga timmar att ändra en del i förslaget, vilket knappast kan ha givit oppositionen tillräcklig tid att noggrant begrunda aktsyttet.

Att beslutet i allt väsentligt är grundlagsstridigt torde få utom de borgerliga själva tveka att skriva under på.

En myndighet, FRA försvarets radioanstalt, ges i fredstid obegränsade möjligheter att kontrollera medborgarna och detta utan att förebära misstanke om brott. Närmare totaliteten kan man knappast komma.

Prejudicerande

Beslutsprocessens hantering i fallet FRA är uppseendeväckande. För det första – vem gav order om att ge försvarsutskottet endast några timmar att begrunda en så allvarlig integritetsfråga? Hur kunde försvarsutskottet beskäftigt villfåra en sådan begäran?

Borde inte riksdagen ha återremitterat hela ärendet till försvarsutskottet för ny utredning? Hur självständig är egentligen riksdagen och dess institutioner, till vilka även utskotten, måste räknas.

Nästa gång den borgerliga regeringen föreslår någon annan suspekt frihetsinskränkning – för det är en sådan det är fråga om ligger misstanken latent att den borgerliga majoriteten som vanligt låter partipiskan vina och raderar ut alla välgrundade farhågor att ett förslag kan få inte önskvärda konsekvenser, om det följs.

Någon hotbild från Sverige finns därtill inte i den meningen att man å priori kan förutsätta att alla människor bosatta i landet är beredda att begå brott av det ena eller andra slaget.

Saknar effekt

Hur stor byråkrati måste man nu bygga upp för att den ryktbara verksamheten skall få avsedd effekt? Hundra personer? Tusen personer?

Och hur stor personal måste man anställa för att analysera sådant man eventuellt kan träffa på i kablarna eller etern? Frågetecknen är många.

Den sanslösa borgerliga majoriteten i den svenska riksdagen har skapat ett obegränsat hot mot våra organisationer, mot myndigheter och enskilda svenskar och öppnat våra rum och själar för obegränsad insyn.

För vilka kan garantera att insynen begränsas?

I varje fall kan inte den borgerliga regeringen, när inte ens riksdagen förmår garantera den svenska grundlagen.

Den borgerliga brådskan i detta ryktbara förslag för att begränsa de svenska friheterna saknar motstycke

I sakens egen natur ligger att lagar likt denna inbjuder till missbruk. Den förmenta borgerliga rättskänslan existerar inte längre efter det ödesdigra beslut man drivit igenom med lock och pock.

Till totaliteten kan vi foga en sällan skådad likriktning, som saknar motsvarighet i svensk parlamentarism. I totalismens egen natur ligger möjligheterna till missbruk inbyggda.

Om man förmår att driva sina egna riksdagsledamöter att med i ett par lama ansatser till motsatsen ändock godta en lag, som förnedrar nationen och i det långa loppet gör medborgarnas rättssäkerhet illusorisk, är steget inte så fjärran till en totalitär utveckling i andra avseenden av svenskt samhällsliv.

Brottssyndikaten, vilka de än är, blir inte hindrade eller försvårade av den antagna lagen och dess kontrollmöjligheter av medborgarna utan att misstankar måste redovisas.

Dessa har med tanke på det kapital de omsätter i sin verksamhet tillräckliga medel att obehindrat kommunisera trådlöst eller genom trådarna som löper som artärer genom världen, eftersom krypteringsmetoderna och systemen i princip är oändliga med sina variationsmöjligheter att knäcka vilken säkerhetstjänst som helst.

I all synnerhet gäller detta främmande spioncentraler, som arbetar med statligt stöd.

Man kan hålla med Dagens Nyheter när tidningen skriver följande: "Den avgörande skillnaden mellan Säpo och FRA är att Säpo arbetar med att kartlägga misstänkta personer, nätverk och organisationer medan FRA:s affärsidé är att sätta upp ett finger i luften för att se vad som fastnar."

**Man känner sig manad utropa:
Medborgare, var på er vakt!
Mardrömmen i år 1984 är nu här!**

Gunnar Nilsson

**Nokia i Finland har dragit
tillbaka alla sina servrar från
Sverige!**

**Ryssland tänker också göra
det samma!**

**Sveriges nya avlyssnings-
system genom FRA ska inte
kunna utläsa företagens
affärshemligheter i dessa
länder...**